

مقایسه سبک‌های فرزندپروری، احساس تنهايی و مهارت‌های ارتباطی زنان بی‌سرپرست و عادی

دانشجوی کارشناسی ارشد گروه روانشناسی، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

استادیار گروه روانشناسی، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

استادیار گروه آموزش پیش دبستانی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران

علی سیاه‌ها

پری ناز بنی سی*

علیرضا محمدی آریا

دریافت: ۱۴۰۰/۰۲/۰۷

پذیرش: ۱۴۰۰/۰۴/۱۱

ایمیل نویسنده مسئول:

banisiparisa@gmail.com

چکیده

هدف: هدف از انجام این پژوهش مقایسه سبک‌های فرزندپروری، احساس تنهايی و مهارت‌های ارتباطی زنان بی‌سرپرست و عادی بود. روش: جامعه آماری این پژوهش تمامی زنان سرپرست خانوار مراجعه‌کننده به سرای محله شهر تهران در سال ۱۳۹۹ بود که تعداد آن‌ها برابر با ۳۶۰ نفر بوده و تعداد تقریبی حجم نمونه، با توجه به حجم جامعه و مراجعه به جدول کرجسی و مورگان، برابر با ۱۸۶ نفر برآورد شد. ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه سبک‌های فرزند پروری بامریند (۱۹۹۱)، پرسشنامه مهارت‌های ارتباطی جرابک (۲۰۰۴) و پرسشنامه احساس تنهايی راسل، پیلا و کورتونا (۱۹۸۰) بود. تجزیه و تحلیل داده‌ها توسط نرم‌افزار SPSS 24 صورت گرفت. یافته‌ها: نتایج نشان داد که احساس تنهايی و مهارت‌های ارتباطی در زنان بی‌سرپرست و عادی تفاوت معناداری وجود دارد ($P=0.05$); به عبارت دیگر زنان عادی در متغیر مهارت‌های ارتباطی نمرات بیشتر و زنان بی‌سرپرست در متغیر احساس تنهايی نمرات بیشتری کسب کردند و این تفاوت معنادار است؛ با توجه به اندازه اثر این تفاوت در مهارت‌های ارتباطی کمترین تفاوت وجود دارد. همچنین نتایج نشان داد که بین سبک‌های فرزند پروری زنان بی‌سرپرست و عادی تفاوت معناداری وجود دارد ($P=0.05$)؛ به عبارت دیگر زنان عادی در متغیر سبک‌های فرزند پروری نمرات بیشتری کسب کردند و این تفاوت معنادار است. نتیجه‌گیری: بر اساس نتایج تحقیق توسعه و گسترش مداخلات روان‌شناختی می‌تواند به ارتقای سبک‌های فرزند پروری، مهارت‌های ارتباطی و کاهش احساس تنهايی در زنان سرپرست خانوار کمک نماید.

کلیدواژه‌ها: سبک‌های فرزند پروری، احساس تنهايی، مهارت‌های ارتباطی، زنان بی‌سرپرست

فصلنامه علمی پژوهشی
خانواده درمانی کاربردی

شاپا (الکترونیکی)

<http://Aftj.ir>

دوره ۲ | شماره ۲ پیاپی ۶ | ۳۰۶-۳۲۳ | ۱۴۰۰

تابستان

نوع مقاله: پژوهشی

به این مقاله به شکل زیر استناد کنید:
درون متن:

(سیاه‌ها، بنی سی، محمدی آریا، ۱۴۰۰)

در فهرست منابع:

سیاه‌ها، علی، بنی سی، پری ناز، و محمدی آریا، علیرضا. (۱۴۰۰). مقایسه سبک‌های فرزندپروری، احساس تنهايی و مهارت‌های ارتباطی زنان بی‌سرپرست و عادی. *فصلنامه خانواده درمانی کاربردی*, ۲(۲ پیاپی ۶): ۳۰۶-۳۲۳.

مقدمه

در زندگی امروزی بیش از هر زمان دیگری شاهد تجارب فشارزایی هستیم که بهداشت و سلامت روان^۱ افراد را به مخاطره می‌اندازد و باعث بروز ناراحتی‌های روحی و روانی در انسان می‌گردد (حسنپور، سیف نراقی، قره خانی و جعفری، ۱۳۹۱). زنان سرپرست خانوار^۲ از این امر مستثنی نیستند که در شرایط سختی زندگی می‌کنند که این امر باعث کاهش سلامت روانی آن‌ها می‌گردد (غباری بناب و حدادی کوهسار، ۱۳۹۰). تغییرات ایجاد شده در جوامع در دهه‌های اخیر، باعث تغییرات ساختار خانواده، پذیرش مسئولیت بیش‌تر و استرس مضاعف برای اداره زندگی توسط زنان شده است. مواردی از قبیل فوت همسر، یا جدایی از همسر نیازمند سازگاری مجدد هستند (شهبهازی راد، ۱۳۹۰). زنان سرپرست خانواده، به علت وجود مشکلاتی در سرپرستی، جزء افسchar آسیب‌پذیر جامعه محسوب می‌شوند (نازک تبار و علی‌آبادی، ۲۰۱۱). چنانچه نتایج فرا تحلیل شیانی و زارع (۱۳۹۸)، نشان داد که از مشکلات مهم این زنان می‌توان به انواع مشکلات جسمانی و روانی، بی‌سوادی و کم‌سوادی و عدم آموزش، اشتغال در مشاغل حاشیه‌ای و غیررسمی و بی‌ثبات و کم‌درآمد، عدم امنیت در تعاملات اجتماعی، تجربه خشونت در روابط، طرد از سوی شبکه‌های روابط اجتماعی، عدم جامعه‌پذیری اقتصادی، عدم خودبادی، عدم مهارت‌های اجتماعی و شغلی، عدم دسترسی به منابع اشاره نمود همچنین زنان سرپرست خانوار مجبور به ایفای نقش‌های چندگانه‌ای در جامعه هستند که اغلب در تعارض با یکدیگر قرار دارند و این مسئله آنان را با مشکلات جسمانی، روانی، اقتصادی، ارتباطی و ... مواجه می‌سازد، همچنین نتایج پژوهش (مجد آبادی، نیک پیما، حضرتی گنبد، نوری و نوعی محمدباقر، ۱۳۹۸)، حاکی از پایین بودن نمره کلی کیفیت زندگی زنان سرپرست خانوار و ضرورت انجام اقدامات حمایتی بود. این گروه زنان و فرزندان آن‌ها سطوح بالاتری از آسیب‌پذیری روان شناختی را نشان می‌دهند و در مقایسه با زنان دارای همسر و یا فرزندان با حضور پدران، با استرس بیشتری برای اداره زندگی روپرتو می‌شوند. شاغل بودن، کار در منزل، مراقبت از فرزندان، نگرانی‌های مالی و عدم برخورداری از منابع حمایتی کافی به طور روزانه سبب پریشانی زنان سرپرست خانوار و فرزندان آن‌ها می‌شوند و آن‌ها را با مشکلات جسمی و روحی مواجه می‌کند که درنهایت بهزیستی خود و خانواده‌شان را تحت تأثیر قرار می‌دهد (شعبان زاده، زارع بهرام‌آبادی، حاتمی و زهرآکار، ۱۳۹۲). یکی از زمینه‌های مهم موردنرسی مهارت‌های ارتباطی^۳ است که یکی از مهارت‌های اصلی ده‌گانه زندگی است. اصطلاح مهارت‌های زندگی^۴، به گروه بزرگی از مهارت‌های روانی-اجتماعی و میان فردی گفته می‌شود که می‌تواند به افراد کمک کند تا تصمیماتشان را با آگاهی اتخاذ کنند، به طور مؤثر ارتباط برقرار کنند، مهارت‌های مقابله‌ای و مدیریت شخصی خود را سازمان جهانی، گسترش دهنده وزندگی سالم داشته باشند (يونیسف، ۲۰۰۳)، افراد به‌واسطه مهارت‌های ارتباطی می‌توانند درگیر کنش‌های بین فردی و فرایند ارتباط شوند؛ یعنی فرایندی که افراد در آن اطلاعات، افکار و احساس‌های خود را از طریق مبادله کلامی و غیرکلامی با

1. mental health
2. Female-headed households
3. communication skills
4. life skills

یکدیگر در میان می‌گذارند. یکی از مهارت‌های ارتباطی توانایی گوش دادن فعالانه است که در روابط بین فردی همواره مورد توجه بوده است. این مهارت نوعی مشارکت فعال در یک گفت و شنود است؛ فعالیتی که گوینده را در انتقال منظور خویش، یاری می‌کند (صاحب‌دل، اسدی و شکوری، ۱۳۹۳). مهار و نظم دهی هیجان‌ها نیز نقش مهمی در برقراری، تداوم و سلامت روابط اجتماعی ایفا می‌کند و به طور کلی این مهارت ناظر بر توانایی ابراز احساسات و مهار آن‌ها و نیز کنار آمدن با احساسات و عواطف دیگران است (والتون و ایوب، ۲۰۱۵). یکی از نظریاتی که در مطالعات مهارت‌های ارتباطی زنان سرپرست خانوار باید مورد مطالعه قرار گیرد نظریه طرد اجتماعی^۱ است. مفهوم طرد اجتماعی برخلاف مفهوم فقر، دارای سطوح تحلیل چند بعدی و دامنهای گسترده است که فراتر از فضای مادی و درآمدی، فقر را مورد توجه قرار می‌دهد. ویژگی مهم دیگر طرد اجتماعی در نظر گرفتن آن به عنوان یک پدیده ارتباطی است. در واقع مفهوم طرد اجتماعی معطوف به روابط اجتماعی است که بر رابطه یا عدم رابطه میان افراد محروم و سایر گروه‌های جامعه تأکید دارد (بلیکمور، ۲۰۰۶؛ به نقل از قربانی، انصاری و محسنی، ۱۳۹۸). معمولاً در بین زنان سرپرست خانوار دو نوع طرد اجتماعی ایجاد می‌شود: ۱) طرد اجتماعی اجباری (فقر درآمدی، طلاق، اعمال انحرافی، تجرد در سنین بالا و غیره^۲) طرد اجتماعی خودخواسته (بیماری، معلولیت، کمرویی، اقدام به خودکشی) لذا چنانچه زنان سرپرست خانوار مطرود شوند و یا مورد طرد اجتماعی قرار گیرند از حداقل حمایت‌های اجتماعی نیز محروم خواهند ماند (قربانی، انصاری و محسنی، ۱۳۹۸). برای مثال در پژوهش قمی و نجیمی (۱۳۹۴) که به بررسی آموزش مهارت‌های ارتباطی در ارتقای سلامت روان زنان سرپرست خانوار پرداختند، بیان شد که تقویت مهارت‌های مؤلفه‌های شکایت جسمانی، اضطراب، عملکرد اجتماعی و افسردگی این گروه از زنان را کاهش داده است.

یکی از مسائل مرتبط با خانواده و کودک مسئله سبک فرزند پروری والدین^۳ است، هر خانواده شیوه‌های خاصی را در تربیت فردی و اجتماعی فرزندان خویش بکار می‌گیرد. این شیوه‌ها که سبک‌های فرزند پروری نامیده می‌شود، متأثر از عوامل مختلفی از جمله عوامل فرهنگی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و غیره است (سعدی، ۱۳۹۱). ۱. صطلاح فرزند پروری از ریشه پریو به معنی "زنگی بخش" گرفته شده است. منظور از شیوه‌های فرزند پروری، روش‌هایی است که والدین برای تربیت فرزندان خود به کار می‌گیرند و بیانگر نگرش‌هایی است که آن‌ها نسبت به فرزندان خوددارند و همچنین شامل معیارها و قوانینی است که برای فرزندان خویش وضع می‌کنند. ولی باید پذیرفت که رفتارهای فرزند پروری به واسطه فرهنگ، نژاد و گروه‌های اقتصادی تغییر می‌کند (رسنمی، ۱۳۹۰). سبک‌های تربیتی متفاوت پیامدهای متفاوتی بر فرزندان دارد. روانشناسان اجتماعی و جامعه شناسان متوجه شدند که شیوه‌های فرزند پروری^۳ بر ساختار رشد ذهنی و عقلی کودک، پیشرفت تحصیلی و بسیاری از جنبه‌های روان‌شناختی از جمله سبک تفکر فرزندان، سازگاری اجتماعی، مشکلات رفتاری نوجوانان مانند پرخاشگری روی آوردن به مواد مخدر و الکل و خود ارزشی مثبت

-
1. social exclusion
 2. Parenting style
 3. Parenting practices

و احساس موفقیت در کارها تأثیر فراوانی دارد. روانشناسان بر روابط کودکان با کسانی که مراقبت از آن‌ها را به عهده‌دارند؛ تأکید نموده و این کنش‌های متقابل را اساس عمدۀ رشد عاطفی، شناختی و اجتماعی قلمداد کرده‌اند. هرگاه اختلالی در این روابط عاطفی ایجاد شود بالطبع امنیت عاطفی کودک مختل می‌شود که آثار آن در رفتار وی منعکس می‌گردد (خانلری، ۱۳۹۵). با توجه به ابعاد رفتاری (گرمی و کنترل)، دیاز سه نوع الگوی رفتاری یا سبک فرزند پروری را برای والدین ارائه نمود، الگوی رفتاری قاطع و اطمینان‌بخش (اقتناد گرایانه^۱)، الگوی رفتاری سخت‌گیر (مستبدانه^۲) و الگوی رفتاری آزاد (سهله گیرانه^۳). والدین دارای سبک فرزند پروری مستبدانه در امر تربیت فرزندان خود، کنترل و گرمی زیاد، والدین مستبد، کنترل زیاد و گرمی کم و والدین سهله گیر کنترل کم و گرمی زیاد اعمال می‌نمایند. مهارت‌های فرزند پروری، مهارت‌های لازم برای والدین است که چگونه فرزندان خود را از کودکی تا نوجوانی تربیت کنند تا آنان، علاوه بر احساس خوب و مثبتی که نسبت به خود شان پیدا می‌کنند، به کمال رشدی نیز برسند (رستمی، ۱۳۹۰). نیمروزی ناوی و محمدی صابر در پژوهش خود در خصوص مقایسه شیوه‌های فرزند پروری در بین زنان شاغل و خانه‌دار سرپرست خانوار به این نتیجه رسیدند که مادران شاغل سرپرست خانوار سبک فرزند پروری مستبدانه را بیش از زنان خانه‌دار سرپرست خانوار مورداستفاده قرار می‌دهند، همچنین بین تعداد فرزندان و انتخاب سبک فرزند پروری مستبدانه در بین دو گروه رابطه مثبت معنادار وجود داشت (نیمروزی، ۱۳۹۱). مادرانی که خود را در انجام وظایف مادرانه توانمند ارزیابی می‌کنند در مقایسه با آن‌هایی که این باور را ندارند موفقیت بیشتری را تجربه می‌کنند و سبک‌های فرزند پروری مثبتی مانند سبک مستبدانه و شیوه‌های گرم و پذیرا برای تعامل را ارائه می‌دهند (فینلایسون، ۲۰۱۴).

از آنجا که زنان سرپرست خانوار و فاقد همسر، با مشکل تنهایی، انزوا، طرد و عدم درک از سوی دیگران مواجه‌اند و فقدان حمایت‌های اجتماعی، مهم‌ترین عامل جهت پیش‌بینی پیامدهای منفی وضعیت این زنان است (خان احمدی، اتفاقی و قادری بگه جان، ۱۳۹۵). احساس تنهایی^۴ حالتی است که در آن فرد فقدان روابط با دیگران را ادراک یا تجربه می‌کند و شامل عناصر اصلی و مهمی مانند احساس نامطلوب فقدان یا از دست دادن همدم، جنبه‌های ناخوشایند و منفی روابط ازدست‌رفته و از دست دادن سطح کیفی روابط با دیگری است (دی یانگ گیرولد، ۱۹۹۸، به نقل از اسکیوز، ویلیامز و وايس، ۲۰۱۲). به عبارت دیگر احساس تنهایی، یک تجربه عاطفی ناخو شایند است که درنتیجه عدم انطباق بین روابط میان فردی واقعی و روابط آرمانی شخص به وجود می‌آید (پیلانتو و پرلمن، ۱۹۷۹؛ به نقل از کوالتر، ۲۰۱۳). هرچند تعاریف متعددی از احساس تنهایی ارائه شده است؛ اما همگی آن‌ها در سه مؤلفه بنیادی م شترک‌اند: اول اینکه، احساس تنهایی از نبود یا کاستی‌های ادراک شده در دنیای اجتماعی و ارتباطات فرد نا شی می‌شود. دوم اینکه، احساس تنهایی بیشتر یک حالت ذهنی است تا یک وضعیت عینی و آخر این که احساس تنهایی،

1. authoritarian
2. authoriative
3. uninvolved
4. loneliness
5. Qualter

تجربه‌ای ناخوشایند، حزن‌انگیز، غم‌افزا و مایه نگرانی است (جارمکا و همکاران، ۱۴۰۲؛ به نقل از خان احمدی، اتفاقی و قادری بگه جان، ۱۳۹۵). پژوهش‌ها نشان داده‌اند که بین احساس تنها‌بی با سلامت روان پایین رابطه معناداری وجود دارد، علاوه بر این، احساس تنها‌بی منجر به مشکلاتی چون استرس، اضطراب و افسردگی می‌شود و نتایج حاکی از آن است که احساس تنها‌بی همبستگی مثبتی با مشکلات درونی مانند افسردگی دارد (شریفی، ۱۳۹۴). در پژوهش خان احمدی، اتفاقی و قادری بگه جان (۱۳۹۵) نیز بر تفاوت میزان احساس تنها‌بی زنان سرپرست و غیر سرپرست اشاره شده است که زنان سرپرست خانوار بیشتر از زنان عادی احساس تنها‌بی می‌کنند. لذا لازم به نظر می‌رسد که با مقایسه‌ای بین زنان سرپرست خانوار و عادی از نظر بعضی از مسائل روان‌شناختی اطلاعاتی مفید کسب کنیم. نهایتاً با توجه به آنچه بیان شد، هدف پژوهش حاضر پاسخگویی به سؤالات زیر است:

۱. آیا سبک‌های فرزند پروری زنان بی‌سرپرست وزنان عادی متفاوت است؟
۲. آیا احساس تنها‌بی زنان بی‌سرپرست و عادی متفاوت است؟
۳. آیا مهارت‌های ارتباطی زنان بی‌سرپرست و عادی متفاوت است؟

روش

این تحقیق بر حسب هدف، بنیادی، بر حسب موقعیت میدانی و روش تحقیق توصیفی از نوع علی-مقایسه‌ای بود. جامعه آماری تحقیق حاضر تمامی زنان سرپرست خانوار مراجعه‌کننده به سراهای محله شهر تهران در سال ۱۳۹۹ بودند که تعداد آن‌ها برابر با ۳۶۰ نفر بود روش نمونه‌گیری در این پژوهش به صورت تصادفی خوشای بود. چون از نظر هزینه و زمان انجام تحقیق بر روی کلیه زنان سرپرست خانوار کل سراهای محله شهر تهران مقرن به صرفه نیست، از روش خوشای استفاده شد. برای این منظور، محقق شهر تهران را به ناحیه‌های آن تقسیم خواهد کرد، سپس از کل ناحیه‌های موجود یک ناحیه را به صورت تصادفی در نظر می‌گیرد و سپس از کل سراهای آن ناحیه، یک سرا به طور تصادفی انتخاب شد. تعداد تقریبی حجم نمونه، با توجه به حجم جامعه و مراجعه به جدول کرجی و مورگان، برابر با ۱۸۶ نفر برآورد شد. ابزار گردآوری داده‌ها در این تحقیق پرسشنامه سبک‌های فرزند پروری با مریند (۱۹۹۱)، مهارت‌های ارتباطی جرابک (۲۰۰۴) و پرسشنامه احساس تنها‌بی راسل، پیلو و کورتونا (۱۹۸۰) بود.

ابزار پژوهش

۱. پرسشنامه سبک‌های فرزند پروری با مریند! این ابزار جهت بررسی شیوه‌های فرزند پروری ساخته شده است و بر اساس نظریه با مریند (۱۹۹۱) از الگوی رفتاری سه‌حل گیر، مستبد و قاطع (اطمینان‌بخش) اقتباس شده است که این پرسشنامه شامل ۳۰ ماده است که ۱۰ ماده آن به شیوه سه‌حل گیر، ۱۰ ماده به شیوه مستبد و ۱۰ ماده دیگر به شیوه قاطع و اطمینان‌بخش به امر پرورش فرزند مربوط می‌شود. در این پرسشنامه، والدین نظر خود را بر حسب مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرتی مشخص می‌کنند. میزان اعتبار این مقیاس در تحقیق اسفندياری برای شیوه‌های فرزند پروری سه‌حل گیرانه،

مستبدانه و قاطعانه به ترتیب $0/69$ ، $0/77$ و $0/73$ به دست آمد. با مریند میزان اعتبار این پرسشنامه را با روش باز آزمایی برای شیوه‌های فرزند پروری سهل گیرانه، مستبدانه و قاطعانه به ترتیب $0/81$ ، $0/85$ و $0/92$ گزارش نمود که مستبد بودن مادر با سهل گیری $0/50$ و اقتدار منطقی او $0/52$ رابطه‌ی معکوس دارد. در پژوهشی که توسط رئیسی (۱۳۸۳) انجام شد، پایایی آزمون بر روی نمونه‌ای از مادران به شیوه‌ی باز آزمایی به ترتیب برای شیوه‌های سهل گیرانه، مستبدانه و قاطعانه $0/69$ ، $0/77$ و $0/73$ گزارش شد. همچنین بوری در مورد میزان روایی این پرسشنامه این نتایج را گزارش نموده است. مستبد بودن مادر رابطه معکوسی با آزاد گذاری ($0/38$) و اقتدار منطقی او ($0/48$) دارد. مستبد بودن پدر رابطه معکوسی با آزاد گذاری ($0/50$) و اقتدار منطقی ($0/52$) او دارد (حسنزاده، فرزان و خادملو، ۱۳۹۳). در پژوهش مشتاقی، میر هاشمی و پاشا شریفی (۱۳۹۲) پایایی با استفاده از آلفای کرونباخ به ترتیب برای سبک‌های فرزند پروری مقتدر، سلطه‌جو و سهل گیرانه $0/75$ ، $0/73$ و $0/72$ به دست آمده است.

۲. پرسشنامه مهارت‌های ارتباطی جرابک! به منظور سنجش مهارت‌های ارتباطی دانشجویان، از نسخه تجدیدنظر شده پرسشنامه مهارت‌های ارتباطی که تو سط جرابک (۲۰۰۴) ابداع شده استفاده شد. این پرسشنامه دارای ۳۴ ماده است که پاسخگویی به آن‌ها مستلزم استفاده از مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت ($1=$ هرگز $2=$ بهندرت $3=$ گهگاهی $4=$ اکثر اوقات $5=$ همیشه) است. نمره بین ۳۴ تا ۶۸: مهارت‌های ارتباطی ضعیف است. نمره بین ۶۸ تا ۱۰۲: مهارت‌های ارتباطی متوسط است. نمره بالاتر از ۱۰۲: مهارت‌های ارتباطی قوی است. اعتبار این پرسشنامه در پژوهش حسین چاری و فداکار (۱۳۸۴) در نمونه‌ای متشكل از ۷۳۳ دانشآموز و دانشجوی ایرانی با استفاده از روش آلفای کرونباخ و دونیمه کردن برای نمره کل آزمون در نمونه دانشجویان به ترتیب برابر $0/71$ و $0/69$ گزارش شده است. افزون بر این، حسین چاری و فداکار (۱۳۸۴) با به کارگیری روش آماری تحلیل عاملی، روایی سازه پرسشنامه را نیز در پژوهش خود بررسی کرده‌اند و به ۵ عامل «مهارت‌های درک پیام‌های کلامی و غیرکلامی»، «مهارت نظم دهی به هیجان‌ها»، «مهارت گوش دادن»، «مهارت بینش نسبت به فرایند ارتباط» و «قاطعیت در ارتباط» دست یافته‌اند.

۳. پرسشنامه احساس تنها ای راسل، پیلووا و کورتونا در سال ۱۹۸۰ ساخته شد که شامل ۲۰ سؤال و به صورت ۴ گزینه‌ای، ۱۰ جمله منفی و ۱۰ جمله مثبت است. شیوه نمره‌گذاری و تفسیر: در این پرسشنامه هرگز امتیاز (۱)، بهندرت امتیاز (۲)، گاهی امتیاز (۳) و همیشه امتیاز (۴) دارد. ولی امتیاز سؤالات $۱۰, ۱۵, ۱۶, ۱۹, ۲۰$ ، $۱, ۵, ۶, ۹, ۱۰$ بر عکس است؛ یعنی هرگز (۴)، بهندرت (۳)، گاهی (۲) و همیشه امتیاز (۱) را دارد. دامنه نمره‌ها بین ۲۰ (حداقل) و ۸۰ (حداکثر) است؛ بنابراین میانگین نمره ۱۵۰ است. نمره بالاتر از میانگین بیانگر شدت بی‌شتر تنها‌یی است. روایی و پایایی: پایایی این آزمون در نسخه جدید تجدیدنظر شده ۷۸٪ گزارش شد. پایایی آزمون به روش باز آزمایی

1. The Communication Skills Inventory
2. UCLA Loneliness scale

توسط راسل، پیلو و فرگوسن (۱۹۷۸) ۸۹٪ گزارش شده است. این مقیاس توسط شکر کن و میردریکوند ترجمه و پس از اجرای مقدماتی و اصلاحات به کار گرفته شد (نادری و حق‌شناس، ۱۳۸۸). روش اجرا. پس از شناسایی نمونه‌های پژوهش، در مورد شرایط شرکت در پژوهش و اصول اخلاقی نظری رضایت آگاهانه، رازداری و محترمانه ماندن اطلاعات شخصی به هر دو گروه زنان توضیح داده شد. برای تحلیل داده‌ها در این پژوهش با توجه به نوع اطلاعات و اهداف موردنظر بهمنظور تائید یا رد سؤال‌ها از آزمون تی مستقل استفاده شد؛ همچنین تجزیه و تحلیل داده‌ها نیز توسط نرم‌افزار 18 SPSS صورت گرفت.

یافته‌ها

یافته‌های جمعیت شناختی نشان داد که ۵۰٪ آزمودنی‌ها زنان عادی و ۵۰٪ رانیز زنان بی‌سرپرست تشکیل داده‌اند و ۴۶٪ آزمودنی‌ها دارای سطح تحصیلات دیپلم و زیر دیپلم، ۳۸٪ فوق دیپلم و لیسانس و ۱۶٪ نیز دارای سطح تحصیلات فوق لیسانس و بالاتر می‌باشند.

جدول ۱. میانگین و انحراف استاندارد سبک‌های فرزندپروری، احساس تنها‌یی و مهارت‌های ارتباطی در دو گروه زنان بی‌سرپرست و عادی

متغیرها	گروه‌ها	میانگین	انحراف استاندارد
سبک فرزندپروری	زنان بی‌سرپرست	۱۷/۸۷	۲/۱۸
سه‌ل‌گیر	زنان عادی	۱۸/۵۴	۲/۱۰
سبک فرزندپروری	زنان بی‌سرپرست	۱۹/۱۶	۱/۴۸
مستبد	زنان عادی	۱۸/۸۴	۱/۱۲
سبک فرزندپروری	زنان بی‌سرپرست	۲۰/۲۰	۳/۴۸
قاطع	زنان عادی	۲۱/۸۱	۳/۷۷
پیام‌های کلامی و غیر کلامی	زنان بی‌سرپرست	۱۸/۱۵	۲/۵۴
مهارت نظم دهنده به هیجان‌ها	زنان بی‌سرپرست	۱۸/۱۰	۲/۴۲
مهارت گوش دادن	زنان بی‌سرپرست	۱۹/۱۳	۲/۸۸
مهارت بینش نسبت به فرایند ارتباط	زنان بی‌سرپرست	۱۷/۴۱	۲/۳۲
قاطعیت در ارتباط	زنان بی‌سرپرست	۱۹/۲۵	۲/۶۸
احساس تنها‌یی	زنان بی‌سرپرست	۲۰/۰۰	۳/۰۰
فرایند ارتباط	زنان عادی	۲۱/۴۶	۳/۱۵
	زنان بی‌سرپرست	۱۸/۲۱	۲/۷۶
	زنان عادی	۲۰/۲۵	۲/۹۱
	زنان بی‌سرپرست	۲۸/۱۸	۴/۴۸
	زنان عادی	۲۳/۲۴	۳/۸۸

نتایج جدول ۱ نشان داد که شاخص‌های توصیفی سبک‌های فرزندپروری، مهارت‌های ارتباطی و احساس تنهایی در دو گروه زنان بی‌سرپرست و عادی گزارش شده است که نتایج نشان از تفاوت بین دو گروه است.

جدول ۲. مقایسه احساس تنهایی در زنان بی‌سرپرست و عادی

گروه	تعداد	میانگین پاسخ‌ها	انحراف معیار	مقدار t	درجه آزادی	سطح معناداری
بی‌سرپرست	۹۳	۲/۸۶	۰/۵۷	۳/۵۶	۱۸۴	۰/۰۰۱
عادی	۹۳	۲/۲۳	۰/۳۷			

با توجه به اینکه در جدول ۲ مقدار سطح معنی‌داری از سطح $\alpha = 0/05$ کمتر است بنابراین این نتیجه حاصل می‌گردد که بین احساس تنهایی در زنان بی‌سرپرست و عادی تفاوت معناداری وجود دارد. با توجه به میانگین پاسخ‌ها این نتیجه حاصل می‌گردد که احساس تنهایی در زنان بی‌سرپرست بالاتر از زنان عادی است.

جدول ۳. مقایسه مؤلفه‌های مهارت‌های ارتباطی در زنان بی‌سرپرست و عادی

ارتباطی	گروه	تعداد	میانگین پاسخ‌ها	انحراف معیار	مقدار t	درجه آزادی	سطح معناداری
پیام‌های کلامی و غیرکلامی	عادی	۹۳	۳/۷۳	۰/۶۹	۳/۴۶	۱۸۴	۰/۰۰۳
	بی‌سرپرست	۹۳	۳/۳۲	۰/۴۵			
مهارت نظم دهی به هیجان‌ها	عادی	۹۳	۳/۸۸	۰/۷۳	۳/۴۱	۱۸۴	۰/۰۰۴
	بی‌سرپرست	۹۳	۳/۴۶	۰/۶۲			
مهارت گوش دادن	عادی	۹۳	۳/۶۰	۰/۶۷	۳/۲۸	۱۸۴	۰/۰۰۶
	بی‌سرپرست	۹۳	۳/۲۳	۰/۳۸			
فرایند ارتباط	عادی	۹۳	۳/۵۶	۰/۶۵	۳/۲۴	۱۸۴	۰/۰۰۶
	بی‌سرپرست	۹۳	۳/۲۲	۰/۳۸			
قطایعیت در ارتباط	عادی	۹۳	۳/۵۱	۰/۵۸	۳/۰۳	۱۸۴	۰/۰۰۷
	بی‌سرپرست	۹۳	۳/۳۲	۰/۳۱			

با توجه به اینکه در جدول ۳ مقدار سطح معنی‌داری از سطح $\alpha = 0/05$ کمتر است؛ بنابراین این نتیجه حاصل می‌گردد که بین مهارت‌های ارتباطی در زنان بی‌سرپرست و عادی تفاوت معناداری وجود دارد. با توجه به میانگین پاسخ‌ها این نتیجه حاصل می‌گردد که مهارت‌های ارتباطی در زنان عادی بالاتر از زنان بی‌سرپرست است.

جدول ۴. مقایسه مؤلفه‌های سبک‌های فرزند پروری در زنان بی‌سرپرست و عادی

سبک‌های فرزند پروری	گروه	تعداد	میانگین پاسخ‌ها	انحراف معیار	مقدار t	درجه آزادی	سطح معناداری
سه‌ل گیر	عادی	۹۳	۳/۶۸	۰/۴۱	۷/۱۵	۱۸۴	۰/۰۰۱
	بی‌سرپرست	۹۳	۳/۳۸	۰/۶۳			
مستبد	عادی	۹۳	۳/۳۹	۰/۷۷	۶/۱۴	۱۸۴	۰/۰۰۱
	بی‌سرپرست	۹۳	۳/۶۳	۰/۵۵			
قاطع	عادی	۹۳	۳/۶۱	۰/۶۷	۵/۵۱	۱۸۴	۰/۰۰۱
	بی‌سرپرست	۹۳	۳/۴۰	۰/۷۹			

با توجه به اینکه در جدول ۴ مقدار سطح معنی‌داری از سطح $\alpha = 0.05$ کمتر است بنابراین این نتیجه حاصل می‌گردد که بین سبک‌های فرزند پروری در زنان بی‌سرپرست و عادی تفاوت معناداری وجود دارد. با توجه به میانگین پاسخ‌ها این نتیجه حاصل می‌گردد که سبک‌های فرزند پروری زنان عادی بالاتر از زنان بی‌سرپرست است.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج تحقیق نشان داد که بین احساس تنها‌یی در زنان بی‌سرپرست و عادی تفاوت معناداری وجود دارد. با توجه به میانگین پاسخ‌ها این نتیجه حاصل می‌گردد که احساس تنها‌یی در زنان بی‌سرپرست بالاتر از زنان عادی است. این نتایج با نتایج خان احمدی، اتفاقی و قادری بگه جان (۱۳۹۵)، سالار محمدی (۱۳۹۵) همسو است. در تبیین این فرضیه می‌توان گفت که زنان بی‌سرپرست به دلیل نبود همسر و همدم زندگی‌شان احساس تنها‌یی بیشتری نسبت به زنان عادی که دارای همسر هستند دارند. زنان سرپرست خانوار از جمله گروه‌های آسیب‌پذیر اجتماعی هستند که با مشکلات و موانع زیادی مواجه هستند. قرار گرفتن در چنین موقعیت و جایگاه اجتماعی در بخش قابل توجهی از حالت‌ها زمینه‌ساز گسترش سایر آسیب‌های اجتماعی نیز می‌شود، ضمن آنکه بعضاً خود به عنوان یک آسیب اجتماعی نیز مطرح است. زنان سرپرست خانوار با توجه به چند نقشی بودن نسبت به زنان غیر سرپرست خانوار آسیب‌پذیرتر هستند و با توجه به روند رو به رشد تعداد زنان سرپرست خانوار، مشکلات و موانع زیادی که در زندگی فردی، خانوادگی و اجتماعی آنان وجود دارد. از آنجاکه زنان سرپرست خانوار و فاقد همسر با مشکل تنها‌یی، انزوا، طرد و عدم درک از سوی دیگران مواجه‌اند و فقدان حمایت‌های اجتماعی مهم‌ترین عامل جهت پیش‌بینی پیامدهای منفی وضعیت این زنان است (خان احمدی، اتفاقی و قادری بگه جان، ۱۳۹۵). احساس تنها‌یی، تجربه‌ای ناخوشایند مانند تفکر فرد مبتنی بر متمایز بودن از دیگران است که با مشکلات رفتاری قابل مشاهده مانند اندوه، عصبانیت و افسردگی همراه بوده و ناهمخوانی بین انتظارات و آرزوها را در روابط اجتماعی نشان می‌دهد و در رفتارهایی نظیر اجتناب از تماس با دیگران نمود می‌یابد. درواقع احساس تنها‌یی حاصل محروم ماندن از نیاز اساسی

بشر به صمیمیت نتیجه بیگانگی از جامعه و از خود اوست و همچنین تجربه عاطفی دردنگ، ترس آور، عام و خطیر است که پیامدهای آسیب‌شناختی روانی گسترده‌ای دارد (سالار محمدی، ۱۳۹۵). زنان سرپرست خانوار احساس تنهایی بیشتری را تجربه می‌کنند در مقایسه با زنان عادی. در حقیقت زنان سرپرست خانوار احساس انزوای بیشتری را تجربه می‌کنند با اطرافیان گفت‌و‌گوی سازنده کمتری را تجربه کرده و خود را کمتر عضوی از گروه‌های اجتماعی همچون گروه‌های دوستی می‌دانند.

نتایج تحقیق نشان داد بین مهارت‌های ارتباطی در زنان بی‌سرپرست و عادی تفاوت معناداری وجود دارد. با توجه به میانگین پاسخ‌ها این نتیجه حاصل می‌گردد که مهارت‌های ارتباطی در زنان عادی بالاتر از زنان بی‌سرپرست است. این نتایج با نتایج شاه‌محمدی و نریمانی (۱۳۹۴)، خسروی، صباحی و ناظری (۱۳۹۳)، شهریاری، سعادتمند، فاتحی زاده و محققیان (۱۳۹۲)، فالکونر (۲۰۱۵)، لی (۲۰۱۲)، ساده، تیکوزکی و اسچر (۲۰۱۰) همسو است. در تبیین این فرضیه می‌توان گفت که زنان سرپرست خانوار به دلیل وجود مسائل گوناگون تنش‌زا در زندگی مهارت‌های ارتباطی ضعیفی با دیگران دارند. درواقع تصمیم‌گیری برای مقابله با مسائل و مشکلات شخصی، روانی، اجتماعی، عاطفی، اقتصادی خانوادگی، تحصیلی و رفتاری فرزندان در آینده بر عهده سرپرست خانوار (مادر) است و اوست که باید کاری کند که نظام روابط عاطفی موجود در خانواده حفظ شود و از ایجاد حداقل تنش‌ها در خانواده جلوگیری نماید و از لحاظ مادی و معنوی فرزندان را حمایت کند. زنان سرپرست خانوار به خاطر برچسب‌های متفاوت و گاه مشابهی که از اطرافیان دریافت می‌کنند کمتر تمایل دارند ارتباطی با این افراد داشته باشند. این زنان تنهایی و انزوا را از بودن با آدم‌هایی که دغدغه‌ای به دغدغه‌های آنان اضافه می‌کنند دوری می‌کنند. معایب این رفتار این است که این زنان از مهارت‌های ارتباطی و از فوایدی که ارتباط با دیگری برایشان دارند بی‌بهره می‌مانند. بنا بر نتیجه تحقیق خسروی، صباحی و ناظری (۱۳۹۳)، کلیشه‌های منفی نسبت به زنان سرپرست خانوار، عرصه را برای زندگی آرام آنان تنگ می‌کند و از آنجایی که این زنان احساس می‌کنند با نگرش منفی زنان و مردان جامعه رو به رو هستند، بنابراین در دایره محدود خانواده خود محبوس می‌شوند. محدودیت روابط اجتماعی، شبکه اجتماعی محدود و گاه ناکارآمد و طردشده‌گی از سوی شبکه اجتماعی، زنان سرپرست خانوار را در برابر آسیب‌های اجتماعی ضربه‌پذیر می‌کند. این زنان اغلب عزت‌نفس پایینی دارند و مهارت‌های ارتباطی را بدل نیستند و همین مسئله موجب می‌شود سرمایه اجتماعی آنان پایین آید و درنتیجه آسیب بیشتری می‌بینند، از بازار کار طرد می‌شوند، فقر و سرمایه آنان باز تولید می‌شود و امکان بهبود شرایط برایشان سخت‌تر می‌شود.

نتایج تحقیق نشان داد که بین سبک‌های فرزند پروری در زنان بی‌سرپرست و عادی تفاوت معناداری وجود دارد. با توجه به میانگین پاسخ‌ها این نتیجه حاصل می‌گردد که سبک‌های فرزند پروری زنان عادی بالاتر از زنان بی‌سرپرست است. این نتایج با نتایج عبدی و عبدی (۱۳۹۹)، خونی نژاد، رجایی و محبزاد (۱۳۹۶)، خان احمدی، اتفاقی و قادری بگه جان (۱۳۹۴)، هان (۲۰۱۹)، مارچاند و هوک (۲۰۱۸)، جنسن (۲۰۱۸) همسو است. در تبیین این فرضیه می‌توان گفت که زنان بی‌سرپرست به دلیل تنش‌هایی که تجربه می‌کنند در زندگی با فرزندانشان و بدون همسر و اینکه باید هم نقش مادر و هم پدر را داشته باشند، این مسئله

تابآوری این زنان را تحت الشعاع قرار می‌دهد و آن طور که باید نمی‌توانند سبک فرزند پروری مطلوبی را به فرزندانشان ارائه دهند. درواقع مهم‌ترین عامل پایه و اساس سبک فرزند پروری، بیان گر تلاش‌های والدین جهت کنترل و اجتماعی کردن فرزندانشان است درواقع سبک‌های فرزند پروری ترکیب‌هایی از رفتارهای والدین است که در موقعیت‌های گستردۀ‌ای روی می‌دهند. سبک مستبدانه از نظر پذیرش و روابط نزدیک پایین، از نظر کنترل اجباری بالا و از نظر استقلال دادن پایین است. والدین با سبک فرزند پروری سهل‌گیرانه روشی مهروز و پذیرا نشان داده، متوجه نیستند و کنترل کمی بر رفتار فرزندان خود اعمال می‌کنند. این والدین به فرزندان خود اجازه می‌دهند در هر سنی که باشند خودشان تصمیم‌گیری کنند حتی اگر و هنوز قادر به انجام این کار نباشند که منجر به شکست فرزندان می‌شود؛ بنابراین وجود شرایط تنش‌زا در زندگی بر تعامل میان مادر و فرزندان تأثیر می‌گذارد. معیشت و مسائل اقتصادی زنان سرپرست خانوار یکی از بارزترین مسائل این قشر از جامعه است. از سویی درگیر زنان سرپرست خانوار دارای فرزند یا فرزندانی هستند که آسیب‌هایی مانند افت تحصیلی، نافرمانی از مادر و ترک تحصیل همواره این افراد را تهدید می‌نماید. این گروه از زنان به دلیل مشغله‌ها و دغدغه‌های متفاوتی مانند هزینه مسکن، خوراک، پوشاسک، مدرسه فرزندان و... که دارند در معرض مشکلات جسمی و روانی بسیاری می‌باشند. این در حالی است که زنان عادی درگیر مسائل این چنینی نیستند.

زنان عادی از حمایت روانی از طرف همسر خود برخوردارند ولی زنان بی‌سرپرست فاقد این حمایت هستند. زنان عادی مسئولیت‌های مانند تأمین هزینه‌های مسکن، خوراک، پوشاسک و... را ندارند و بنابراین از مشغولیت‌های ذهنی و سلامت روان بیشتری برخوردارند. به دلیل شرایط فعلی و مجازی شدن آموزش، پرسشنامه‌ها به صورت آنلاین جمع‌آوری شده است که از محدودیت‌های این تحقیق بود. همچنین این تحقیق مربوط به سراهای محله تهران است و نتایج قابل تعمیم به جوامع آماری دیگر نیست. به روانشناسان و مددکاران اجتماعی توصیه می‌گردد با انجام پژوهش‌های مختلف در این حوزه و توسعه و گسترش مداخلات روان‌شناختی مختلف برای کاهش احساس تنهایی در زنان سرپرست خانوار تلاش نمایند. سیاست‌گذاران اجتماعی با کمک به ارتقای روحیه مشارکت و همکاری و احساس هرچه بیشتر شهروندی و همچنین احساس تعلق هرچه بیشتر در زنان سرپرست خانوار از طریق جذب آنان در تشکل‌های مدنی یا تشکل‌های غیردولتی، با توجه به تقاضای خودشان نقش مؤثری را ایفا کنند و منجر به افزایش مهارت‌های ارتباطی این قشر از زنان آسیب‌پذیر گردند. پیشنهاد می‌گردد مقایسه اضطراب اجتماعی و افسردگی اساسی در زنان بی‌سرپرست و عادی موردنرسی قرار گیرد. جهت تأیید بیشتر و بهتر نتایج این پژوهش پیشنهاد می‌گردد تا متغیرهای پژوهش در جوامع آماری دیگری با شرایط زندگی متفاوت با جامعه پژوهش حاضر تکرار گردد.

موازین اخلاقی

ملاحظات اخلاقی در پژوهش با جلب رضایت آگاهانه شرکت‌کنندگان رعایت شده است؛ همچنین به افراد درباره محترمانه بودن نتایج اطمینان داده شد.

سیاستگزاری

از همه شرکت‌کنندگان در پژوهش و همه افرادی که در اجرای این پژوهش همکاری داشتند؛ تشکر و قدردانی می‌شود.

تعارض منافع

هیچ‌گونه تضاد منافعی بین نویسنده‌گان وجود ندارد و تمامی منابع مالی این پژوهش توسط نویسنده‌گان تأمین شده است.

منابع

حسن‌پور، امین.، سیف نراقی، مریم.، قره خانی، احمد.، و جعفری، مسعود. (۱۳۹۱). بررسی رابطه دلibiستگی به خدا و سلامت روان در والدین کودکان استثنایی و عادی شهر همدان سال تحصیلی ۱۳۸۷-۱۳۸۸، فصلنامه افراد استثنایی، ۲(۶): ۱-۲۲.

پور شریفی، حمید.، بهرامی، احسانه.، و طایف تبریزی، رقیه. (۱۳۹۰). بررسی اثربخشی آموزش کوتاه‌مدت مهارت‌های زندگی در میان دانشآموزان دختر سال اول دبیرستان‌های منطقه ۸ تهران، روانشناسی معاصر، ۱(۱): ۴۰-۴۷.

خان احمدی، عثمان.، اتفاقی، مهناز.، و قادری بگه جان، کاوه. (۱۳۹۵). مقایسه احساس تنها و منبع کنترل در بین زنان سرپرست خانوار و زنان غیر سرپرست، سومین کنفرانس بین‌المللی پژوهش در علوم و تکنولوژی برلین، آلمان تیرماه ۱۳۹۵.

خانلری، لیدا.، و مکوندی، بهنام. (۱۳۹۵). رابطه سبک‌های دلibiستگی، مهارت‌های ارتباطی و ویژگی‌های شخصیتی بالاحساس تنها وی در دانشآموزان دختر دبیرستانی دوره اول شهر اهواز، دومین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی و روانشناسی ایران، قم، مرکز مطالعات و تحقیقات اسلامی سروش حکمت مرتضوی.

خسروی، معصومه.، صباغی، پرویز.، و ناظری، امیر. (۱۳۹۳). اثربخشی آموزش مهارت‌های ارتباطی در کاهش احساس تنها و افسردگی زنان مطلقه، نشریه دانشور پژوهشکی، ۲۱(۱۱۲): ۱۲-۱.

خونی نژاد، غلامرضا، رجایی، علیرضا.، و محب راد، تکتم. (۱۳۹۶). رابطه سبک‌های فرزند پروری ادراک شده بالاحساس تنها وی نوجوانان دختر، فصلنامه دانش و پژوهش در روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسگان (اصفهان)، ۳۴: ۹۲-۷۵.

سالار محمدی، طاهره. (۱۳۹۵). مقایسه سبک فرزند پروری و سبک دلibiستگی در بین زنان سرپرست خانوار وزنان عادی شهرستان بوشهر، سومین کنفرانس بین‌المللی روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی، مشهد. شاه‌محمدی، سلمان.، و نریمانی، محمد. (۱۳۹۴). مقایسه شیوه‌های فرزند پروری در زنان سرپرست خانواده با زنان غیر سرپرست تحت پوشش کمیته امداد امام خمینی (ره)، اولین کنگره بین‌المللی روانشناسی و علوم تربیتی با رویکرد اسلامی، اردبیل.

- شعبان زاده، افسانه، زارع بهرامآبادی، مهدی، حاتمی، حمیدرضا، و زهراکار، کیانوش. (۱۳۹۲). بررسی رابطه میان سبک‌های مقابله با استرس و حمایت اجتماعی با کیفیت زندگی زنان سرپرست خانوار شهر تهران، فصلنامه علمی پژوهشی زن و جامعه، ۴(۴): ۱-۲۰.
- شهربازی راد، افسانه. (۱۳۹۰). رابطه معنویت، تابآوری و راهبرد مقابله‌ای با بهزیستی و کیفیت زندگی در دانشجویان دانشگاه رازی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه رازی کرمانشاه، دانشکده علوم اجتماعی، گروه روانشناسی.
- شهریاری، عزت، سعادتمند، زهره، فاتحی زاده، مریم، و محققیان، شهناز. (۱۳۹۲). بررسی نیازهای آموزشی زنان سرپرست خانوار شاغل فرهنگی آموزش‌پرورش. فصلنامه علمی- پژوهشی زن و جامعه، ۴(۳): ۴۶-۲۹.
- شیانی، مليحه، زارع، حنان. (۱۳۹۸). فراتحلیل مطالعات زنان سرپرست خانوار در ایران، مطالعات جامعه‌شناسختی، ۲۶(۲): ۹۷-۶۷.
- صاحبیل، حسین، اسدی، مسعود، و شکوری، زینب. (۱۳۹۳). بررسی تأثیر آموزش مهارت‌های ارتباطی به مادران بر کاهش رفتارهای پرخطر فرزندان معتاد، پژوهش‌های روان‌شناسی بالینی و مشاوره، ۳(۲): ۶۵-۸۰.
- غباری بناب، باقر، و حدادی کوهسار، علی‌اکبر. (۱۳۹۰). دلستگی به خدا در بافت فرهنگ اسلامی: پایه‌های نظری، ساخت و روازی ابزار اندازه‌گیری، روش‌ها و مدل‌های روان‌شناسختی، ۱(۴): ۹۶-۷۳.
- قمری، میلاد؛ و نجیمی، مرتضی. (۱۳۹۴). آموزش مهارت‌های ارتباطی در ارتقای سلامت روان زنان سرپرست خانوار. روانشناسی معاصر، ۱۰: ۱۱۹۶-۱۱۹۴.
- قربانی، فریدون، انصاری، حمید، و محسنی، رضاعلی. (۱۳۹۸). فراتحلیل نیازها و اولویت‌های زندگی زنان سرپرست خانوار با رویکرد جامعه‌شناسختی. فصلنامه علمی پژوهشی رفاه اجتماعی، ۱۹(۷۲): ۹۶-۵۵.
- اسعدی، سید محمد. (۱۳۹۱). رابطه بین زمینه اجتماعی فرهنگی با شیوه تربیتی والدین موقفيت تحصيلي و سبک یادگیری فرزندان. فصلنامه اندیشه و رفتار، ۱۲(۱): ۲۸-۲۱.
- رستمی، مرضیه. (۱۳۹۰). بررسی رابطه بین شیوه‌های فرزند پروری با هوش هیجانی در بین دانش‌آموزان اول متوسطه شهر گنبد. پایان‌نامه کارشناسی روانشناسی، دانشگاه پیام نور گنبد.
- رضایی، اکبر، و خداخواه، شبنم. (۱۳۹۰). رابطه بین سبک‌های فرزند پروری و باورهای معرفت‌شناسختی با پیشرفت تحصيلي دانش‌آموزان مقطع متوسطه. مجلد علوم تربیتی، ۲(۵): ۶۲.
- عبدی، کبری، و عبدی، فرهاد. (۱۳۹۹). ارتباط سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده بالحساس تنها‌یی نوجوانان دختر شهر کرمانشاه ۹۱-۹۹، دومین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی.
- غباری بناب، باقر، و حدادی کوهسار، علی‌اکبر. (۱۳۹۰). دلستگی به خدا در بافت فرهنگ اسلامی: پایه‌های نظری، ساخت و روازی ابزار اندازه‌گیری. روش‌ها و مدل‌های روان‌شناسختی، ۱(۴): ۹۶-۷۳.
- مجد آبادی، زهرا، نیک‌پیما، نسرین، حضرتی گنبد، سارا، نوری، فاطمه، و نوعی محمدباقر، الهام. (۱۳۹۸).
- کیفیت زندگی زنان سرپرست خانوار در ایران: یک مطالعه مروری، پژوهش پرستاری، ۱۴(۵): ۶۵-۵۸.
- نیمروزی ناوچی، نوروز، و محمدی صابر، محبوبه. (۱۳۹۱). مقایسه شیوه‌های فرزند پروری در بین زنان شاغل و خانه‌دار سرپرست خانوار، ششمین کنگره ملی آسیب‌شناسی خانواده.

References

- Finlayson,T.L., Siefert,K.ISMAIL.A., Woosung,S. (2014). Maternal self-efficacy and 1-5 year old children brushing habits. *Community Dent Oral Epidemiol*, 35, 272-281.
- Falconier, M. K. (2015). Together—A couples' program to improve communication, coping, and financial management skills: Development and initial pilot-testing. *Journal of marital and family therapy*, 41(2), 236-250.
- Han, G. (2019). Determining the correlation between quality of life and self-concept in children with attention deficit/hyperactivity disorder. *Journal of Psychiatric and Mental Health Nursing*, 21 (7), 601-608.
- Jensen, S. (2018). *Social Media Usage: The Impact on Feelings of Depression or Loneliness*.
- Le, E. (2012). Relationships Among Depressive Symptoms, Spiritual Well-being, and Quality of Life in Primary Liver Cancer Patients in Korea. *Case Western Reserve University, Nursing*.
- Marchand, J. F., Hock, E. (2018). Avoidance and attacking conflictresolution strategies among married couple: Relations to depressive symptoms and marital satisfaction. *Family Relations*, 49, 201 – 206.
- Nazoktabar, H., N.Aliabadi,A (2011). «International Conference on Social Science and Humanity», *IPEDR* vol.5, IACSIT Press, Singapore.
- Sadeh,A.Tikotzky, L. Scher,A. (2010). *Parenting and infant sleep*, *Sleep med rev*,14(20), 89-96.
- Qualter, E.P. (2013). The nature of creativity as manifest in its testing weis C, Singer B. Psychological wellbeing meaning measurement, and implications for psychotherapy research. *Journal of Psychotherapy and Psychosomatics*; 65: 14-23
- Vallotton, C., Ayoub, C. (2015). *Use your words: The role of language in the development of toddlers' selfregulation*. Available online at www.sciencedirect.com
- Young, M., Denny, G., Young, T., & Luquis, R. (2018). Sexual Married Women Satisfaction Among. *Am J Health Stud*, 16, 73-84.

پرسشنامه احساس تنها

سوالات	هرگز	به ندرت	گاهی	همیشه
۱- آیا احساس می‌کنید با افراد اطرافتان سازگار هستید؟	۱	۲	۳	۴
۲- آیا احساس می‌کنید رفیق و همدمی ندارید؟	۱	۲	۳	۴
۳- آیا احساس می‌کنید که کسی را ندارید تا به او، رو بیاورید؟	۱	۲	۳	۴
۴- آیا احساس می‌کنید که تنها هستید؟	۱	۲	۳	۴
۵- آیا خود را جزئی از گروه دوستان احساس می‌کنید؟	۱	۲	۳	۴
۶- آیا احساس می‌کنید با افراد اطرافتان مسائل و علاقه مشترک زیادی دارد؟	۱	۲	۳	۴
۷- آیا احساس می‌کنید که به هیچ‌کس نزدیک نیستید؟	۱	۲	۳	۴
۸- آیا احساس می‌کنید با افراد اطرافتان علاقه و افکار مشترکی ندارید؟	۱	۲	۳	۴
۹- آیا با دیگران راحت می‌جوشید؟	۱	۲	۳	۴
۱۰- آیا خودتان را به مردم نزدیک احساس می‌کنید؟	۱	۲	۳	۴
۱۱- آیا احساس می‌کنید که کنار گذاشته شده‌اید؟	۱	۲	۳	۴
۱۲- آیا احساس می‌کنید که روابطتان با دیگران بی معنی است؟	۱	۲	۳	۴
۱۳- آیا احساس می‌کنید که هیچ‌کس واقعاً از شما شناخت درستی ندارد؟	۱	۲	۳	۴
۱۴- آیا احساس می‌کنید که از دیگران منزوی شده‌اید؟	۱	۲	۳	۴

۱۵	آیا احساس می کنید که هر وقت که بخواهید می توانید برای خود هم صحبتی پیدا کنید؟
۱۶	آیا احساس می کنید که کسانی هستند که واقعاً شمارا درک می کنند؟
۱۷	آیا احساس کمروزی می کنید؟
۱۸	آیا احساس می کنید که اطرافتان پر از آدم است ولی هیچ کس با شما نیست؟
۱۹	آیا احساس می کنید که کسانی هستند که بتوانید با آن ها صحبت کنید؟
۲۰	آیا احساس می کنید افرادی هستند که به آن ها رو بپارید؟

1

پرسشنامه سبک‌های فرزند پروری

ردیف	سؤال	کامل منطقی	مفتون	بیرونی	تفصیلی	وقتی	کامل مفهومی	مفتون	بیرونی	تفصیلی	وقتی	کامل منطقی
۱	والدین باید به بجههای خود اجازه دهند تا هر آنچه را که می‌خواهند، انجام دهند	۵	۴	۳	۲	۱						
۲	بجههای باید فقط از آنچه والدینشان می‌گویند، پیروی کنند، در غیر این صورت باید آنها را تنبيه کرد	۵	۴	۳	۲	۱						
۳	اگر به مشکلات بجههای توجه شود، این دردرس را به دنبال دارد که آنها گستاختر شده و انتظارات پیشتری از والدین خواهند داشت	۵	۴	۳	۲	۱						
۴	هرگاه والدین تصمیمی برای بجههای بگیرند، باید دلایل آن را به آنها بگویند	۵	۴	۳	۲	۱						
۵	اگر بجههای نسبت به محدودیت‌های ایجادشده در خانواده اعتراضی داشته باشد، والدین باید با صحبت کردن، آنها را قانع کنند	۵	۴	۳	۲	۱						
۶	والدین نباید در کارهای مربوط به بجههای داخلت کنند، چون بجههای بهطور ذاتی راه خودشان را پیدا می‌کنند	۵	۴	۳	۲	۱						
۷	اگر بجههای کاملاً مطابق میل والدین خود رفتار کنند، در آینده افراد موفقی خواهند شد	۵	۴	۳	۲	۱						
۸	بجههای باید کاری را که والدین از آنها انتظار دارند، انجام دهند؛ اما اگر انتظارات والدین غیرقابل قبول بود، باید بتوانند آن را آزادانه با والدین خود مطرح کنند	۵	۴	۳	۲	۱						
۹	وقتی والدین از بجههای می خواهند تا کاری را انجام دهند، بجههای باید بدون چون و چرا آن را انجام دهند	۵	۴	۳	۲	۱						
۱۰	والدین نباید بجههای را در منزل محدود کنند، بلکه باید آنها را آزاد بگذارند تا تمام لوازم اطراف خود را دست کاری کنند	۵	۴	۳	۲	۱						
۱۱	هرگاه بجههای برخلاف میل والدین رفتار کرند، والدین باید به جای تنبيه آنها را راهنمایی کنند	۵	۴	۳	۲	۱						
۱۲	والدین خیلی زود باید به بجههای بفهمانند که رئیس خانواده کیست	۵	۴	۳	۲	۱						
۱۳	والدین باید در تصمیم‌گیری‌های مربوط ب خانواده فقط آنچه را که خواست بجههای است، انجام دهند	۵	۴	۳	۲	۱						
۱۴	اگر والدین رفتار و خواستهای بجههای را محدود نکنند، بیشتر مشکلات حل می‌شود	۵	۴	۳	۲	۱						
۱۵	والدین باید هنگام تصمیم‌گیری در مورد مسائل و برنامه‌های خانواده نظر بجههای را دخالت دهند و از آنها نیز نظرخواهی کنند	۵	۴	۳	۲	۱						
۱۶	والدین باید با بجههایی که با نظر آنها مخالفت می‌کنند، بهشت بخورد نمایند	۵	۴	۳	۲	۱						
۱۷	والدین باید به بجههای اجازه دهند تا خودشان در کارهای تصمیم‌گیرنده باشند	۵	۴	۳	۲	۱						
۱۸	شوخی و بازی کردن بجههای در حضور والدین، توهین به آنهاست	۵	۴	۳	۲	۱						

۱۹	پچه‌ها به بازی و تفریح نیاز دارند، برای این کار والدین باید به آن‌ها اجازه دهنده باشند	۵	۴	۳	۲	۱
۲۰	وقت که دلشان خواست از منزل خارج شوند باید به پچه‌ها اجازه داده شود که اگر فکر می‌کنند نظرشان از نظرات والدین خود بهتر است، آن را ابراز کنند	۵	۴	۳	۲	۱
۲۱	وقتی پچه‌ها مرتکب اشتیاهی می‌شوند، هیچ‌گاه نباید آن‌ها را سرزنش کرد	۵	۴	۳	۲	۱
۲۲	اگر والدین تصمیمی برخلاف میل پچه‌ها گرفته‌اند، باید به پچه‌ها گفتگو کنند و حتی اگر در تصمیم خود اشتیاه کرده بودند، آن را بپذیرند	۵	۴	۳	۲	۱
۲۳	گاهی اوقات والدین باید با پچه‌ها سازش کنند، نه این که همیشه انتظار داشته باشند که پچه‌ها با آن‌ها سازش نمایند	۵	۴	۳	۲	۱
۲۴	پچه‌ها را باید آزاد گذاشت تا خودشان تجربه کنند	۵	۴	۳	۲	۱
۲۵	بعضی از پچه‌ها ذاتاً بد هستند و باید طوری تربیت شوند که از والدین خود بترسند	۵	۴	۳	۲	۱
۲۶	پچه‌ها وقتی بزرگ شوند، از سخت‌گیری والدین خود سپاسگزاری خواهند کرد	۵	۴	۳	۲	۱
۲۷	وقتی پچه‌ها دچار مشکل و دردرس می‌شوند (کار خطایی انجام می‌دهند) باید بدانند که با مطرح کردن آن مشکل برای والدین خود، تنبیه نمی‌شوند	۵	۴	۳	۲	۱
۲۸	در مجالس و میهمانی‌ها باید پچه‌ها را آزاد گذاشت تا محیط اطراف خود را دست‌کاری کنند تا حس کنیکاوی آن‌ها ارتضا شود	۵	۴	۳	۲	۱
۲۹	پچه‌ها جدی و کوشانخواهند بود، مگر این‌که درباره کارهای آن‌ها سخت‌گیری کنیم	۵	۴	۳	۲	۱
۳۰	هر چند پچه‌ها تجربه کمی دارند، اما گاهی اوقات نظر آن‌ها بهتر از نظر والدین است	۵	۴	۳	۲	۱

* * *

پرسشنامه مهارت‌های ارتباطی جرابک

۱۳	وقتی که مجبورم چیزی بگویم که از برداشت‌ها و واکنش‌های مخاطبم آگاه نیستم، به شدت به هم می‌ریزم.	۵	۴	۳	۲	۱	وقتی که مجبورم چیزی بگویم که از برداشت‌ها و واکنش‌های مخاطبم آگاه نیستم، به شدت به هم می‌ریزم.
۱۴	می‌توانم نقاط ضعفم را چنان مخفی کنم که بهانه‌ای به دست دیگران ندهم.	۵	۴	۳	۲	۱	می‌توانم نقاط ضعفم را چنان مخفی کنم که بهانه‌ای به دست دیگران ندهم.
۱۵	وقتی که اشتباه کردم، از اینکه اشتباه خود را بپذیرم، نمی‌ترسم.	۵	۴	۳	۲	۱	وقتی که اشتباه کردم، از اینکه اشتباه خود را بپذیرم، نمی‌ترسم.
۱۶	بهترین راه برای اینکه به دیگران کمک کنم تا مرا درک کنند آن است که احساسات، افکار و عقاید را به آنان بگویم.	۵	۴	۳	۲	۱	بهترین راه برای اینکه به دیگران کمک کنم تا مرا درک کنند آن است که احساسات، افکار و عقاید را به آنان بگویم.
۱۷	وقتی صحبت‌ها احساسی می‌شوند، میل دارم موضوع را عوض کنم.	۵	۴	۳	۲	۱	وقتی صحبت‌ها احساسی می‌شوند، میل دارم موضوع را عوض کنم.
۱۸	وقتی که می‌فهم احساسات کسی را جریح‌دار کرده‌ام، از او معذرت‌خواهی می‌کنم.	۵	۴	۳	۲	۱	وقتی که می‌فهم احساسات کسی را جریح‌دار کرده‌ام، از او معذرت‌خواهی می‌کنم.
۱۹	وقتی از من انتقاد می‌شود، ناراحت می‌شوم و مقاومت می‌کنم.	۵	۴	۳	۲	۱	وقتی از من انتقاد می‌شود، ناراحت می‌شوم و مقاومت می‌کنم.
۲۰	وقتی ناراحت هستم و کسی از من می‌پرسد که «ناراحت هستی؟» پنهان نمی‌کنم.	۵	۴	۳	۲	۱	وقتی ناراحت هستم و کسی از من می‌پرسد که «ناراحت هستی؟» پنهان نمی‌کنم.
۲۱	دوست دارم هرچه زودتر به اصل مطلب بپردازم.	۵	۴	۳	۲	۱	دوست دارم هرچه زودتر به اصل مطلب بپردازم.
۲۲	وقتی که باکسی صحبت می‌کنم، سعی می‌کنم خودم را جای او بگذارم.	۵	۴	۳	۲	۱	وقتی که باکسی صحبت می‌کنم، سعی می‌کنم خودم را جای او بگذارم.
۲۳	وقتی که کسی در پیدا کردن کلمات مناسب مشکل دارد، باکمال میل آنچه فکر می‌کنم او می‌خواهد بگوید، پیشنهاد می‌کنم.	۵	۴	۳	۲	۱	وقتی که کسی در پیدا کردن کلمات مناسب مشکل دارد، باکمال میل آنچه فکر می‌کنم او می‌خواهد بگوید، پیشنهاد می‌کنم.
۲۴	دیگران می‌گویند که من صدایم را بلند می‌کنم (بلند صحبت می‌کنم)، اگرچه خودم از این موضوع آگاه نیستم.	۵	۴	۳	۲	۱	دیگران می‌گویند که من صدایم را بلند می‌کنم (بلند صحبت می‌کنم)، اگرچه خودم از این موضوع آگاه نیستم.
۲۵	به طور طبیعی چنین است که در مکالمات، من بیشتر صحبت می‌کنم.	۵	۴	۳	۲	۱	به طور طبیعی چنین است که در مکالمات، من بیشتر صحبت می‌کنم.
۲۶	این طور می‌کنم که با حضور من مجلس صمیمی‌تر می‌شود.	۵	۴	۳	۲	۱	این طور می‌کنم که با حضور من مجلس صمیمی‌تر می‌شود.
۲۷	به آنچه دیگران می‌گویند علاقه مند می‌شوم.	۵	۴	۳	۲	۱	به آنچه دیگران می‌گویند علاقه مند می‌شوم.
۲۸	اگر کسی با من مخالفت کند، احساس ناراحتی می‌کنم به‌ویژه اینکه آن شخص تجربه مرا هم نداشته باشد.	۵	۴	۳	۲	۱	اگر کسی با من مخالفت کند، احساس ناراحتی می‌کنم به‌ویژه اینکه آن شخص تجربه مرا هم نداشته باشد.
۲۹	وقتی از کسی انتقاد می‌کنم، مطمئن‌نم که منظورم عمل و رفتار اوست نه خود او، مثلاً یه‌جای این که بگوییم «تو دوست خوبی نیستی» می‌گوییم: «من با این برخورد تو موافق نیستم».	۵	۴	۳	۲	۱	وقتی از کسی انتقاد می‌کنم، مطمئن‌نم که منظورم عمل و رفتار اوست نه خود او، مثلاً یه‌جای این که بگوییم «تو دوست خوبی نیستی» می‌گوییم: «من با این برخورد تو موافق نیستم».
۳۰	من قادرم مشکلات را بدون از دست دادن کنترل عواطفم حل کنم.	۵	۴	۳	۲	۱	من قادرم مشکلات را بدون از دست دادن کنترل عواطفم حل کنم.
۳۱	به هنگام صحبت با دیگران از واکنش عاطفی خودم به آنچه گفته می‌شود، آگاهم.	۵	۴	۳	۲	۱	به هنگام صحبت با دیگران از واکنش عاطفی خودم به آنچه گفته می‌شود، آگاهم.
۳۲	تمایل دارم بحث بر سر موضوعات رنجش آور را به تأخیر بیندازم.	۵	۴	۳	۲	۱	تمایل دارم بحث بر سر موضوعات رنجش آور را به تأخیر بیندازم.
۳۳	قادرم باکسی که احساساتم را جریح‌دار کرده، مقابله به مثال کنم.	۵	۴	۳	۲	۱	قادرم باکسی که احساساتم را جریح‌دار کرده، مقابله به مثال کنم.
۳۴	از بیان مخالفتم با دیگران اجتناب می‌کنم، چون ممکن است از من ناراحت شوند.	۵	۴	۳	۲	۱	از بیان مخالفتم با دیگران اجتناب می‌کنم، چون ممکن است از من ناراحت شوند.

Comparison of Parenting Styles, Loneliness, and Communication Skills of Unaccompanied and Normal Women

Ali Siaha¹, parenaz banisi^{*2} & Alireza Mohammadiarya³

Abstract

Aim: The present study aimed to compare parenting styles, loneliness, and communication skills of unaccompanied and normal women. **Method:** The statistical population consisted of all 360 female household heads who visited the Neighborhood House of Tehran in 2020, and the approximate sample size was 186 according to the sample size and Krejcie and Morgan table. The data collection tool included Baumrind's parenting style questionnaire (1991), Jerabek's communication skill questionnaire (2004), and the Loneliness Scale by Russell, Peplau, and Cutrona (1980) respectively. We analyzed data by SPSS24. **Results:** According to the results, there was a significant difference between loneliness and communication skills in unaccompanied and normal women ($P=0.05$). In other words, normal women scored higher in communication skills and unaccompanied women scored higher in the loneliness variable, and the difference was significant. Given the effect size of the difference, there was the least difference in communication skills. The results also indicated that there was a significant difference between the parenting styles of unaccompanied and normal women ($P=0.05$); in other words, normal women scored higher in parenting styles, and the difference was significant. **Conclusion:** Based on the results, the development of psychological interventions could improve parenting styles and communication skills, and help reduce loneliness in female household heads.

Keywords: Parenting styles; Loneliness; Communication skills; Unaccompanied women

1. M.A student of Psychology Department, West Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

2. *Corresponding Author: Assistant Professor, Department of Psychology, West Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran
banisiparisa@gmail.com

3. Department of Preschool Education, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran